

Rad bi bil šel tisto čudo gledat, ko bi zdrava očetova pamet mojega hrepenenja ne bila ustavljala. Posebno je moja gorečnost pomiril spomin onih žuljev, ki sem jih dobil, ko sem šel na dve uri oddaljeno Brinjevo goro. Pravilo se mi je tudi, da morajo romarji prenočevati pod milim nebom, če tudi hudo dežuje. Vode pa v škornju svoje žive dni nisem trpel.

Še živeje je pa unemalo mojo mlado domišljijo pripovedovanje o božji poti na svete Višarje. Nekateri romarji so hodili blizo tako-le: Skoz Savinjsko dolino so prišli k Mariji Zvezdi v Novi štifti, kjer so pastirovali slavni gospod župnik Pevec, nekdanji kaplan konjiški. Bili so s svojo gorečo zgovornostjo obraz konjiški nadžupniji v duhu Kristusovem ponovili. Po tem so šli romarji črez Črnuvec v Kamnik in Kranjsko mesto pa v Radolico k Materi božji na Blejskem jezeru, in od tod mimo Kranjske gore na sv. Višarje. Najbolje me je zanimala na celem dolgem potu cerkev Matere božje, ki stoji v sredi silno globokega Blejskega jezera, kamor se vozijo romarji na ladjah — ter so vedno v silni nevarnosti. Že večkrat se je po trditvi naše Katre, katera ladija zajela — in popotniki so vsi v globokih valovih na večno izginili.

Minilo je od one dobe več ko 30 let, in sedaj stanujem na obrežju prelepega Blejskega jezera, in vsako jutro me krepki naš France na lehkem čolnu prek jezera k otoku prevaža, da opravljam tam presveto, nekrvavo daritev — Bogu v čast, živim in mrtvim pa v pomoč in spravo

Površina jezera meri blizo toliko, kolikor štiri dobre kmetije skupaj. Po obrežju njegovem so napravili v zadnjih letih lepo vozno cesto, kraj nje so pa nasadili senčnatih orehov. Na obrežju se vzdiguje kakih dvajsti gosposkih poletnih hiš z zelenimi logi in pa troje vesi. Na severni strani jezera kipi proti nebu strma pečina in na njej se vzdiguje ponosno nekdanji grad knezo-šofov iz Briksena na Tirolskem. Cesar Henrik sveti jim ga je bil pred blizo 800 leti podaril. (Konec prih.)

Smešnica 30. Janez Skopec hodil je pogosto v mesto, ker se je pravdal s sosedom za voljo nekaj pedi zemlje. Da bi pa povrh morda nesrečne tožbe še kje čevljev ne razdril, nosil jih je vedno na rami. Neko pot pa se ob kamen spodbije, da mu je palec okrvavel. „Pač dobro“, deje si sam sebi, da nisem bil obut, „če uže palec krvavi, kaj bi pa bil čevljev dejal.“ Špitaličan.

Razne stvari.

(Volitev poslanca v drž. zbor.) Z ozirom na volitev poslanca za dež. in drž. zbor v Ptujski volilni skupini bodo volilni shodi

dne 1. avg. pri sv. Trojici v sl. gor., popoldne pri g. Pekljarju, dne 8. avg. v Ormožu, dne 22. avg. pa na Ptuj. Vlč. g. dr. Lav. Gregorec kandiduje za poslanca in bode torej na vse te shode prišel. Na prvi volilni shod pri sv. Trojici spremlja ga tudi dež. poslanec za Mariborsko skupino g. dr. Fr. Radaj ter bode poročal o svojem delovanju v dež. zboru.

(Blago darilo.) Gospod Alojzij Balant, trgovec v Oplotnici, je za stavljenje nove župnijske cerkve v Čadramu blagodušno 100 gld. podaril. Za veliko župnijo je cerkev sedaj v resnici premala in bilo bi želeli, da bi našla več tako blagih darilcev.

(Imenovanje.) Prof. na učiteljišču v Mariboru, g. Al. Mell pride za ravnatelja na Dunaj v zavod za slepe. Mož mora imeti ali dobro glavo ali pa močno podporo, da tako hitro napreduje in to še v tako različnih strokah. — Nadržitelj na drugi deški šoli v Mariboru postane dose-danji učitelj g. Fr. Pfeifer. V učiteljskih kro-gih so zadovoljni s tem imenovanjem.

(Nižja gimnazija na Ptuj.) Uže 17. leto teče s prva realni, sedaj nižji gimnaziji na Ptuj in kakor kaže letošnje število učencev, 118 na koncu leta, pridobiva si čedalje več tal med prebivalci. Spričevalo z odliko je dobilo 12, s prvim redom 76. z drugim 17 in s tretjim 7 učencev. V izvestju se nahaja lepa razprava konjiškega rojaka, prof. Fr. Železingerja o rokopisih Tacitovih. Kakor na drugih gimnazijah, tako tudi na tej ne diši Nemcem učiti se slov. jezika, kajti iz vseh štirih let se ga je učilo samo 14 nemških učencev. No bodi jim!

(Slovstvo.) Naš rojak, gosp. dr. Karol Glaser, učeni jezikoslovec, in c. kr profesor v Trstu izdal je novo (nemško) knjigo: „Paravati-jeva možitev“ Prevel jo je izvirno iz indijskega jezika. Knjižica je še posebno za to zanimiva, ker nas seznanja z domišljijo starih Indov.

(Lažnjiv telegram.) V Ljubljano je bil nekdo brzojavil da se je društvo „Edinost“ v Središču odločilo za poslanstvo g. ces. svetovalca Jermana. Kakor mi izvemo, ni bilo na tem niti betve resnice, kajti „Edinost“ ni politično društvo in se torej ne meša v volitve.

(Prazen strah.) V Celju se je v soboto raznesla novica, da je nek kovač v Št. Pavlu v Savinjski dolini za kolero umrl. Vsled tega velik strah, na srečo pa je bil tokrat le prazen, kajti kovač je umrl, ker so se mu črevesa zamotala. To pa se ne izgodi redko.

(Nesreča.) Pri Ljutomeru je kmečki fant utonil v Šavnici. Bil je gnal konjev kopat a prišel je z njima pregloboko v vodo ter je voda njega in enega konja odnesla, drugi konj pa se je še o pravem času odtrgal in se tako rešil.

(Hmeljarstvo.) Une dni so bili našega hmelja poslali na Nemško Norimberk in sedaj se sliši, da so ga tam vzeli cent po 175 mark ali za 105 goldinarjev. Ni še to veliko, pa nekaj je že.

(Neprevidnost.) V Veliki Loki na Kranjskem so zadnji ponedeljek necemu mesarju ukradli mošnjo, v kateri je bilo 775 gld. Mož je bil šel na škedenj spat, ne da bi bil poprej mošnjo na varnem kraju odložil.

(Surova mladež.) Trije fantje so na Ljubnem tovariša, ki se je bil od njih ločil, pričakali za cesto ter sta ga dva prijela, tretji pa mu je rezal globoke rane v lice in v vrat. Rane so bojda sila nevarne za življenje fanta.

(Šulvereinska omika.) Podučitelj na šulvereinski šoli v Sevnici, g. Avgust Ajstrik ima to slabost, da še po noči ne more spati. Zato pa se pomika v nočeh rad od krčme do krčme. Za tovariša ima pri tem včasih necega Plenka, domačega učitelja na neki kranjski graščini ter želez. uradnika Gust. Ruberja. V noči od sobote do nedelje je ta nemška trojad bila tolik nemir napravila po trgu, da so dva izmed njih djali v zapor. S tacim učiteljem pač ne bode dr. Ausserer svoji šulvereinski šoli pomogel na nogo.

(Lekarna Piccoli.) Denešnji številki „Sl. G.“ priložen je nov cenik lekarne Piccoli, „Pri angelju“ v Ljubljani. Dunajske ulice ter jo ob enem priporočamo našim bralcem.

(Iz kopališč.) Doslej je bilo na Slatini uže 14.9 gostov; to ni ravno veliko, kajti odslej že pojema obiskovanje. Okoli sv. Ane je število gostov najvišje, potem pa se po navadi naglo krči.

(Nesreča.) V Št. Pavlu v Sav. dolini je č. g. Karol Hribovšek, spirituval v bogoslovju v Mariboru, nesrečno padel iz voza in se je precej oškodoval. Konji so se bili splašili ter so voz prevrgli s ceste doli v graben. Kakor se sliši, pa hvala Bogu, gospodu ne gre za življenje, in je upanje, da ostane brez hujih nasledkov.

(Nov sovražnik kmetijstva.) V Breškem okraju so prišli novemu sovražniku za kmetijstvo na sled — koruzni uši. Ona se zajé v korenine koruze in je mala živalica, a nje nasledki vidijo se le preočitno, kajti koruza taka nima cvetja ne strža in nihče ne ve zdravila zoper njo. Drugod imajo jo že delj časa, na Št. irskem pa so jo prvokrat videli leta 1877 na Lipniškem polju, a sedaj okužuje že tudi slov. polje.

(Duhovske spremembe.) Č. g. France Šalomon, doslej II. kaplan v Hočah, pride za provizorja k sv. Jakobu v Slov. goricah; v Hoče pa je vmeščen novomašnik č. gosp. Ivan Zdravec.

Loterijne številke:

V Gradcu 24. julija 1886: 87, 40, 7, 70, 67
Na Dnaju „ „ „ 90, 13, 34, 60, 24
Prihodnje srečkanje 31. julija 1886

Poslano.

Marija Gril, ki tukaj na trgu že 20 let sočivje prodaja, bila je zaročena z nekim poštenim človekom, kateri je bil na rotovžu za pisarja. Sedaj je že 14 let vdova. In jaz mislim, ona ima iste pravice, kakor bi bila mestjanka, ker je že dolgo tukaj. V soboto 24. julija videl sem pa čuden prizor, namreč: Imela je marulice na prodaj, ki jih dobi iz Italije, bile so iste, kakor drugih kupčevalcev. Pride pa stražnik k njej, jih izbere nekaj iz košare in jih vzame, potem pa jo ženeta dva stražnika na rotovž. Preveč se mi je zdelo, kar so počenjali s pošteno žensko, akoprav je po rodu Kranjica. Ljudje so va-njo zijali, kakor da bi bila kaj ukradla, kar ji je veliko sramoto povzročilo.

Ako še marulice niso bile prav zrele, dobro, da so jih ji vzeli, kakor se godéva to pri drugih. Toda čemu so jo na rotovž gnali? Tega se vendar niso bali, da bi jim ubežala, saj jo poznajo in biva že nad 20 let v Mariboru, zavoljo par marulic ne bila bi mesta zapustila.

Nepristran gledalec.

Spričevalo.

Leta 1861 je g. Franc Gašparič, klepar iz Maribora na Št. irskem, tukajšnji zvonik na novo priredil ter ga prekril. Izvršil pa je to delo tako dobro, da smo mu radi tistokrat v Mariborskih in Graških novinah svoje priznanje izrekli.

Dnes, čez 20 let pa smo streho na zvoniku sopet preiskali ter smo našli, da je še v istem dobrem stanu, kakor pri prekritju. Cinkove plošče so se nam bile na nedoločnem mestu oštele, češ, da ne bodo držale, toda sedaj se je tukaj pa nasprotno pokazalo in še celo na mazek je svojo lepo cinkovo-sivo barvo obdržal.

Čutimo torej prijetno dolžnost, naj mu svoje polno priznanje in pohvalo izrečemo, kolikor se tiče nas. Izlasti čutimo potrebo, da gospoda Franca Gašpariča, kleparja v Mariboru, č. duhovščini in cerkv. predstojništvom gledé na to prav priporočimo, kajti njegova dela so trdna in trpežna ter je tudi gradivo, ki ga pri tem vporablja, izvrstno. Prav tako je tudi oljnata barva, ki si jo sam pripravlja, kar se tiče dobrote, izvrstna. Vse to mu z veseljem v tem potrdimo.

Konkur. predstojništvo v Slivnici pri Mariboru na Dr., dne 30. junija 1886.

Jan. Pungartnik, Mat. Kac po Rečniku, odbornika cerkv. konkur. zastopa.

Obč. predstojništvo v Orehovi vesi, dne 30. junija 1886.

Peter Lešnik, Anton Lostrek, obč. predstojnik, obč. svetovalec.

Cerkv. predstojništvo v Slivnici, dne 30. junija 1886.

Mih. Mohorko, Ant. Horvat, cerkv. ključarja.